

Dictum

- 1) Een nationale rechter moet rekening houden met richtlijn 2013/32/EU van het Europees Parlement en de Raad van 26 juni 2013 betreffende gemeenschappelijke procedures voor de toekenning en intrekking van de internationale bescherming, die krachtens de artikelen 1 en 2 en artikel 4 bis, lid 1, van Protocol nr. 21 betreffende de positie van het Verenigd Koninkrijk en Ierland ten aanzien van de ruimte van vrijheid, veiligheid en recht, niet van toepassing is in de lidstaat van deze rechter, bij de uitlegging van de bepalingen van richtlijn 2013/33/EU van het Europees Parlement en de Raad van 26 juni 2013 tot vaststelling van normen voor de opvang van verzoekers om internationale bescherming, die overeenkomstig artikel 4 van dat protocol wel van toepassing is in die lidstaat.
- 2) Artikel 15 van richtlijn 2013/33 moet aldus worden uitgelegd dat het zich verzet tegen een nationale regeling die een aanvrager van internationale bescherming uitsluit van de toegang tot de arbeidsmarkt op de enkele grond dat jegens hem een overdrachtsbesluit is vastgesteld krachtens verordening (EU) nr. 604/2013 van het Europees Parlement en de Raad van 26 juni 2013 tot vaststelling van de criteria en instrumenten om te bepalen welke lidstaat verantwoordelijk is voor de behandeling van een verzoek om internationale bescherming dat door een onderdaan van een derde land of een staatloze bij een van de lidstaten wordt ingediend.
- 3) Artikel 15, lid 1, van richtlijn 2013/33 moet aldus worden uitgelegd dat:
 - de vertraging bij de vaststelling van een beslissing in eerste aanleg betreffende een verzoek om internationale bescherming aan de aanvrager van internationale bescherming kan worden geweten wanneer die vertraging het gevolg is van een gebrek aan samenwerking van die verzoeker met de bevoegde autoriteiten;
 - een lidstaat de vertraging bij de vaststelling van een beslissing in eerste aanleg betreffende een verzoek om internationale bescherming niet kan wijten aan de aanvrager van internationale bescherming wegens het feit dat deze zijn verzoek niet bij de eerste lidstaat van binnenkomst heeft ingediend overeenkomstig artikel 13 van verordening nr. 604/2013;
 - een lidstaat de vertraging bij de behandeling van zijn verzoek om internationale bescherming niet kan wijten aan de aanvrager van internationale bescherming wanneer die vertraging volgt uit het beroep in rechte met opschortende werking dat hij heeft ingesteld tegen het overdrachtsbesluit dat op grond van verordening nr. 604/2013 jegens hem is vastgesteld.

(¹) PB C 220 van 1.7.2019
PB C 255 van 29.7.2019.

Arrest van het Hof (Derde kamer) van 13 januari 2021 (verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Bundesverwaltungsgericht — Duitsland) — Bundesrepublik Deutschland/XT

(Zaak C-507/19) (¹)

(Prejudiciële verwijzing – Gemeenschappelijk beleid inzake asiel en subsidiaire bescherming – Normen voor de erkenning van derdelanders of staatlozen als personen die internationale bescherming genieten – Richtlijn 2011/95/EU – Artikel 12 – Uitsluiting van de vluchtelingenstatus – Bij de organisatie van de Verenigde Naties voor Hulpverlening aan Palestijnse Vluchtelingen in het Nabije Oosten (UNRWA) geregistreerde staatloze Palestijn – Voorwaarden om zich op grond van dat feit te beroepen op richtlijn 2011/95 – Eindiging van de bescherming of de bijstand van de UNRWA)

(2021/C 72/08)

Procestaal: Duits

Verwijzende rechter

Bundesverwaltungsgericht

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: Bundesrepublik Deutschland

Verwerende partij: XT

Dictum

- 1) Artikel 12, lid 1, onder a), tweede volzin, van richtlijn 2011/95/EU van het Europees Parlement en de Raad van 13 december 2011 inzake normen voor de erkenning van onderdanen van derde landen of staatlozen als personen die internationale bescherming genieten, voor een uniforme status voor vluchtelingen of voor personen die in aanmerking komen voor subsidiaire bescherming, en voor de inhoud van de verleende bescherming, moet aldus worden uitgelegd dat, om te bepalen of de bescherming of bijstand van de Organisatie van de Verenigde Naties voor Hulpverlening aan Palestijnse Vluchtelingen in het Nabije Oosten (UNRWA) is opgehouden, in het kader van een individuele beoordeling van alle relevante aspecten van de betrokken situatie rekening moet worden gehouden met alle sectoren van het werkgebied van de UNRWA tot de gebieden waarvan een staatloze Palestijn die dit werkgebied heeft verlaten een concrete mogelijkheid heeft toegang te krijgen en er veilig te verblijven.
- 2) Artikel 12, lid 1, onder a), tweede volzin, van richtlijn 2011/95 moet aldus worden uitgelegd dat de bescherming of bijstand van de UNRWA niet kan worden beschouwd te zijn opgehouden wanneer een staatloze Palestijn het werkgebied van de UNRWA heeft verlaten vanuit een sector van dat gebied waar hij in een persoonlijke situatie van ernstige onveiligheid verkeerde en waar die organisatie niet in staat was hem haar bescherming of bijstand te verlenen, indien, ten eerste, hij zich vrijwillig naar deze sector heeft begeven vanuit een andere sector van voornoemd werkgebied waar hij niet in een persoonlijke situatie van ernstige onveiligheid verkeerde en waar hij de bescherming of bijstand van die organisatie kon genieten, en, ten tweede, hij niet redelijkerwijs kon verwachten, op basis van de concrete informatie waarover hij beschikte, dat hij in de sector waarnaar hij zich begaf bescherming of bijstand van de UNRWA zou ontvangen of dat hij op korte termijn zou kunnen terugkeren naar de sector waar hij vandaan kwam, hetgeen aan de verwijzende rechter staat om na te gaan.

(¹) PB C 348 van 14.10.2019.

Arrest van het Hof (Derde kamer) van 13 januari 2021 (verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Spetsializiran nakazatelen sad — Bulgarije) — Strafzaak tegen MM

(Zaak C-414/20 PPU) (¹)

[Prejudiciële verwijzing – Prejudiciële spoedprocedure – Justitiële samenwerking in strafzaken – Europees aanhoudingsbevel – Kaderbesluit 2002/584/JBZ – Procedure van overlevering tussen de lidstaten – Artikel 6, lid 1, en artikel 8, lid 1, onder c) – Op grond van een nationaal besluit tot inbeschuldigingstelling uitgevaardigd Europees aanhoudingsbevel – Begrip “aanhoudingsbevel of een andere voor tenuitvoerlegging vatbare gelijkwaardige rechterlijke beslissing” – Ontbreken van een nationaal aanhoudingsbevel – Gevolgen – Effectieve rechterlijke bescherming – Artikel 47 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie]

(2021/C 72/09)

Procestaal: Bulgaars

Verwijzende rechter

Spetsializiran nakazatelen sad

Partij in de strafzaak

MM

in tegenwoordigheid van: Spetsializirana prokuratura

Dictum

- 1) Artikel 6, lid 1, van kaderbesluit 2002/584/JBZ van de Raad van 13 juni 2002 betreffende het Europees aanhoudingsbevel en de procedures van overlevering tussen de lidstaten, zoals gewijzigd bij kaderbesluit 2009/299/JBZ van de Raad van 26 februari 2009, moet aldus worden uitgelegd dat de hoedanigheid van “uitvaardigende rechterlijke autoriteit” in de zin van deze bepaling niet vereist dat er een rechterlijke toetsing plaatsvindt van de beslissing om het Europees aanhoudingsbevel uit te vaardigen en van het nationale besluit waarop dit aanhoudingsbevel berust.